

ODE AAN DE OUTSIDER

De fotografische loopbaan van Justine Tjallinks ontvouwt zich als een sprookje waarvan de meeste fotografen alleen maar kunnen dromen. Haar verstilde portretten waarin zij het gevecht aangaat met de heersende schoonheidsidealen vormen de basis voor dit succes. Door de schoonheid van de diversiteit te laten zien, toont ze de innerlijke kracht van de kwetsbaren.

Door Diana Bokje

Justine Tjallinks (1984)

Drie jaar geleden stopte Justine als art-director van L'Officiel en besloot fotograaf te worden. Ze kocht een camera en deed een paar onlinecursussen. Hard werken, gedrevenheid en doorzettingsvermogen deden de rest. Al snel bood Alessia Glaviano, de senior editor van Vogue Italia, haar een platform op PhotoVogue. Justine won diverse prijzen, waaronder New Dutch Photography Talent en de LensCulture Portrait Awards. Inmiddels exposeert ze regelmatig in binnen- en buitenland en wordt ze vertegenwoordigd door een prestigieuze galerie in Nederland en Milaan.

www.justinetjallinksphotography.com

Justine Tjallinks

The Outsiders (Soldier's March), 2014
Courtesy of the Sophie Maree gallery

The Leftovers (Isa), 2015
Courtesy of the Sophie Maree gallery

Justine groeide op in een dorpje in het oosten van het land. Ze werd niet gestimuleerd om zich te onderscheiden, omdat anderen dat ook niet deden. Toen zij werd toegelaten tot het Amsterdam Fashion Institute was ze dan ook de eerste in haar familie die ging studeren. Het gevoel outsider te zijn is iets wat Justine nog steeds drijft. De meisjes die ze fotografeert kijken af van de geldende norm, doordat ze bijvoorbeeld flaporen hebben, het syndroom van Down of albino zijn. Met haar fotografie wil ze mensen laten nadenken over diversiteit en de schoonheid die daarin schuilt. Het huidige schoonheidsideaal moet volgens haar worden opgerekt. "Wat me in de mode aansprak was de esthetiek, het maken van een droomwereld. Maar er is ook een andere kant, de meer rauwe documentaire wereld met mensen die afwijken van de norm. De outsiders die wrijving veroorzaken wanneer je ernaar kijkt. Dat vind ik ontzettend interessant, het Diane Arbus gevoel. Ik voel me altijd aangetrokken tot persoonlijke verhalen van mensen die moeten knokken om er weer bovenop te komen of heel ambitieus zijn, omdat ze een droom willen verwezenlijken. Vaak zijn dat ook mensen met een bijzonder uiterlijk. In mijn optiek is er niet één schoonheid. Schoonheid is voor iedereen iets anders."

Nieuwe start

De fotografie schept een band tussen Justine en haar modellen. Met sommige meisjes en ouders heeft ze nog steeds contact. "Ik snap hoe ingewikkeld het kan zijn om een afwijkend uiterlijk te hebben, puber te zijn en ook nog eens te moeten dealen met de druk van de huidige maatschappij. De meisjes gaan me ook echt aan het hart. Het gaat me niet om waar ik het meeste mee kan choqueren. Door mijn fotografie haal ik de kracht in hen naar boven. Ik positioneer de camera bijvoorbeeld iets lager dan het model, zodat ik ze visueel op een soort voetstuk plaats. Op die manier wil ik de meisjes de schoonheid laten zien die ik zie, maar zichzelf vaak niet. Voor een paar meisjes heeft dit hun leven veranderd. Ze zijn helemaal uit hun schulp gekropen. Het is zo mooi dat een foto een start kan zijn om op een andere manier naar jezelf te kijken."

Dagboek

Sommige series zijn meer autobiografisch. In *Rouge* zien we een meisje op een paard. De foto straalt zowel verbondenheid als een enorme eenzaamheid uit. Het beeld is een verwijzing naar Justine's jeugd waarin haar ouders haar pushten om met haar paard zoveel mogelijk prijzen in de wacht te slepen. Daardoor ontstond een tweestrijd tussen haar liefde voor het paard en de druk die op haar schouders lag. "De serie *Woodland* beeldt bijvoorbeeld onze behoefte om onderdeel uit te maken van een groter geheel. Een groep, of een geliefde. Ergens bij willen horen. Mensen denken vaak dat de emotie die ik in mijn foto's stop gaan over hoe ik me nu voel, maar dat is niet zo. Het zijn vooral emoties die ik voelde als kind. Die wil ik nu verbeelden en een plek geven. Als kind kun je je totaal machteloos voelen, omdat je volledig bent overgeleverd aan de sturing en macht van je ouders. Gelukkig heb je als kind veel veerkracht en vind je in elke situatie wel een manier om daar mee om te gaan. Dat gold ook voor mij. Pas later besepte ik dat dat een pijnlijke periode was. Veel artiesten leggen hun ziel en zaligheid bloot en maken een serie van al hun angsten en demonen. Dat vind ik wel pittig. In principe zit ikzelf in al mijn beelden. Zo is de verstillings in mijn beelden een vertaling van de behoefte aan rust. Vroeger was alles in mijn hoofd continu onrustig. Er was geen stilte, maar ik snakke daar enorm naar. Ik vind het daarom fijn om veel stilte in beeld te hebben. Fotografie werkt als een soort dagboek waarin je iets een rustplek geeft. Daardoor kun je weer verder."

Trots

Inmiddels heeft Justine haar stijl ontdekt en haar plek in de fotografie gevonden, maar ze is nog jong en weet niet wat de toekomst haar zal brengen. "Toen ik begon met fotograferen voelde ik me voor het eerst intens en verliefd. Nu voel ik een aanhoudend gevoel van liefde, interesse en nieuwsgierigheid naar dit vak. Het biedt zoveel mogelijkheden. Misschien trek ik over een paar jaar wel met de camera de wereld in. Ik ben nu 32 en ben trots op mezelf. Dat ik andere mensen

'FOTOGRAFIE WERKT ALS EEN SOORT DAGBOEK WAARIN JE IETS EEN RUSTPLEK GEEFT.'

kan inspireren, raken of dat ze een foto van mij aan de muur willen hebben. Dat is toch fantastisch. Ik kan alleen maar dankbaar zijn. Ik heb het niet altijd even gemakkelijk gehad. Het feit dat ik nu als stabiele sterke vrouw achter mijn passie aan durf te gaan, mijn draai heb gevonden en daarvan kan genieten, dat wens ik alle mensen die ik portretteer ook toe. Ik hoop dat zij zichzelf ook kunnen vinden, respecteren en waarderen. Ik denk dat het belangrijk is dat je op een bepaalde manier gezien wordt. Het is een combinatie van in jezelf geloven en de positieve feedback van de mensen om je heen. Die bevestiging is ook belangrijk." **S**

Silk (Metamorphosis), 2014
Courtesy of the Sophie Maree gallery

Woodland (Union)
Courtesy of the Sophie Maree gallery

VORIGE PAGINA:
Modern Times (Diversity), 2017
Courtesy of the Sophie Maree gallery.